

РЕШЕНИЕ

№ 41296

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **3193**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на А. С. С. от [населено място], действащ чрез пълномощник адв. Христо С. М., срещу решение № 2153-21-67 от 07.03.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставено в сила разпореждане № [ЕГН] от 03.01.2025г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ - С.-град (в жалбата погрешно е посочен номер на предходно разпореждане по преписката на жалбоподателя). С посоченото разпореждане е изменено разпореждане № [ЕГН] от 04.09.2024г. относно осигурителния доход и индивидуалния коефициент и е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 19.02.2024г. пожизнено, на основание по чл. 99, ал.1, т. 2, буква „д“ от КСО. Жалбоподателят твърди, че решението и респ. разпореждането са незаконосъобразни, тъй като осигурителният му доход е неправилно определен – не е взет предвид декларираният от него доход. Твърди, че не става ясно дали е взет предвид декларираният от него осигурителен доход за периода 2000 – 2009г., макар да твърди, че не разполага с данни за декларирания от него доход в периода 2000г - 2006г. Счита, че не е взета предвид подадената от него на 29.02.2024 г. допълнителна Декларация образец № 6 за периода от 2015 г. до 2022 г. включително, както и извършеното от него изравнително плащане в размер на 3710, 67 лева, доказателство за което е представил при оспорване на разпореждането по административен ред. По тези подробно мотивирани съображения моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на Директора на ТП на НОИ и да върне делото като преписка на административния орган за ново разглеждане по същество, като даде указания по

тълкуването и прилагането на закона. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът по жалбата – директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата по подробно изложени съображения и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, Административен съд – София-град, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

Със заявление вх. № 2113-21-732 от 19.02. 2024 г. жалбоподателят АСЕН С. С. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание по чл. 68 ал.1 и ал. 2 КСО. След преглед на представените документи и наличната в НОИ информация, е преценено, че на молителят не му достигат 9 месеца и 29 дни. С нарочно писмо той е уведомен, че може да „купи“ липсващия осигурителен стаж. След представяне на доказателства за плащане на указаната сума, с Разпореждане № 580105 Н66/05.08.2024 г. на длъжностно лице по ПО исканата пенсия е отпусната от 19.02.2024 г. С него е възприет общ осигурителен доход в размер на 402 789.54лв., въз основа на него е определен индивидуален коефициент на жалбоподателя е размерът на личната му пенсия. Не е било спорно, че роденият преди 01.01.1960г. жалбоподател в периода от 01.01.1994г. до 18.02.2024г. има качеството самоосигуряващо се лице, избрало да се осигурява за рискове „Инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт“ и за „общо заболяване и майчинство“ – т.е. за фонд “Пенсии” и фонд “Общо заболяване и майчинство”. Осигурителният стаж без прекъсване е взет предвид изцяло от органите по пенсионното осигуряване. Осигурителният доход, който е взет предвид при определяне размера на пенсията с разпореждането от август 2024г., е описан в нарочна таблица на стр. 130 от делото. Той е на годишна база, както следва:

2000г. – 9 040лв.,

2001г. – 10 470лв.,

2002г. – 10 200лв.,

2003г. – 12 000лв.,

2004г. – 14 400лв.

2005г. – 15 600лв.

2006г., 2007г. - 16 800лв.

2008г., 2009г., 2010г. и 2011г., 2012г., 2013г. – по 24 000лв. на година;

2014г. – 28 800лв.

2015г. , 2016г., 2017г., 2018г., 2019г. – по 10 800лв. годишно.

2020г. – 34 150.97лв.

2021г., 2022г., 2023г. - по 10 800лв. годишно

За януари 2024г. – 1100лв. и за февруари (до 18.02.2024г.) – 628.57лв.

Осигурителният доход до 2015г. вкл. е взет предвид на база удостовереното в представените от жалбоподателя осигурителни книжки, а за останалите периоди - въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система на НОИ.

В последствие, въз основа на допълнително получени сведения за 2015г. е издадено разпореждане от 04.09.2024г., с което осигурителният доходът на жалбоподателя за 2015г. е възприет в размер на 31 200лв., с това е увеличен общият осигурителен доход на 423 189.54лв. (опис - на стр. 137 от делото), съответно индивидуалният коефициент и размерът на пенсията. По отношение на останалите периоди не е направена промяна.

Жалбоподателят е оспорил разпореждането по административен ред пред ръководителя на ТП на НОИ – С.-град с основно възражение, че не е зачетен реалният му осигурителен доход за периода 2000г. – 2024г. По този повод директорът на ТП на НОИ е възложил допълнителна проверка за

осигурителния доход на жалбоподателя, резултатите от която са отразени в констативен протокол от 17.12.2024г.

Видно от съдържанието на констативния протокол, при проверката е установено следното:

Жалбоподателят е декларирал начало на осигуряване за фонд „Пенсии“ и фонд „ОЗМ“ чрез „Т.Е.М. – Асен Стоянов“ ЕТ като самоосигуряващо се лице с начало на осигуряването 01.01.1994г., след което няма данни за прекъсване или прекратяване на осигуряването до 29.02.2024г. За него са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО като самоосигуряващо се лице за периодите 01.2016г. – 02.2024г. за осигуряване върху избран осигурителен доход, а именно минималния такъв за съответния период. При проверка в информационната система на НОИ, регистър „Приходи“ е установено, че:

1. за 2016: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 300.40лв. (представляващи 21.3% от 10 800 лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2016г. е деклариран окончателен осигурителен доход 31 200лв., т.е. разлика от 20 400лв. Платени са допълнително осигурителни вноски в размер на 3 967.20лв., наместо дължимите при този осигурителен доход 4 345.20лв. или налице е неплатена разлика от 371.70лв.

2. за 2017: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 408.40лв. (определени като размер на 22.3% от 10 800лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2017г. е деклариран окончателен осигурителен доход 31 200лв., т.е. разлика от 20 400лв. Платени са допълнително осигурителни вноски в размер на 4177.50лв., наместо дължимите за този осигурителен доход 4 549.20лв., т.е. налице е неплатена сума от 371.70лв.

3. за 2018: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 516.40лв. (определени като размер на 23.3% от 10 800лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2018г. е деклариран окончателен осигурителен доход 31 200лв., т.е. разлика от 20 400лв., по който повод са платени допълнително осигурителни вноски в размер на 4375.20 лв., наместо дължимите за този допълнителен осигурителен доход 4753.20лв., т.е. налице е нелащане в размер на 378лв.

4. за 2019: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 516.40лв. (определени като размер на 23.3% от 10 800лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2019г. е деклариран окончателен осигурителен доход 36 000лв., т.е. разлика от 25 200лв., по който повод са платени допълнително осигурителни вноски в размер на 3 355.20 лв., наместо дължимите за този допълнителен осигурителен доход 5 871.60лв., т.е. налице е неплащане в размер на 2 516.40лв.

5. за 2021: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 516.40лв. (определени като размер на 23.3% от 10 800лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2021г. е деклариран окончателен осигурителен доход 25 971.24лв., т.е. разлика от 15 171.24лв., по който повод са платени допълнително осигурителни вноски в размер на 3 027.05лв., наместо дължимите за този допълнителен осигурителен доход 3 534.90 лв., т.е. налице е неплащане в размер на 507.85лв.

6. за 2022: авансовите осигурителни вноски в размер на 2 516.40лв. (определени като размер на 23.3% от 10 800лв.) са внесени от жалбоподателя. С подадената ГДД за 2022г. е деклариран окончателен осигурителен доход 36 000лв., т.е. разлика от 25 200лв., по който повод са платени допълнително осигурителни вноски в размер на 5493.60лв., наместо дължимите за този допълнителен осигурителен доход 5 871.60лв., т.е. налице е неплащане в размер на 378лв.

Констатирано е, че осигурителните вноски върху авансовия осигурителен доход и декларирания окончателен осигурителен доход за 2020г. и 2023г. са платени изцяло. Изготвена е нова служебна бележка за осигурителния доход на жалбоподателя за 2020г. и за 2023г., която удостоверява осигурителен доход в размер съответно 21781.92лв. за 2023г. (нова констатация) и 34 150.97лв. за 2020г. Изготвен е нов опис на осигурителния доход, като най-общо е прието, че за годините, в които дължимите допълнително осигурителни вноски (с оглед окончателния размер на

декларирания с ГДД осигурителен доход) не са платени изцяло, следва да се зачете осигурителният доход, върху който са внесени авансови осигурителни вноски.

Съответно на данните в този опис е издадено разпореждане № [ЕГН] от 03.01.2025г., с което осигурителният доходът за 2023г. е възприет в размер на 21781.92лв., с това са увеличени общият осигурителен доход на 434 171лв. (опис - на стр. 148 от делото), индивидуалният коефициент и размерът на пенсията. По отношение на останалите периоди не е възприето основание за промяна. Възприетият доход е минималният осигурителен доход, върху който са внесени авансови осигурителни вноски, а не декларирания от жалбоподателя с ГДД окончателен осигурителен доход.

На 10.02.2025г. жалбоподателят чрез пълномощник е обжалвал разпореждането от 03.01.2025г. по административен път. Директорът на ТП на НОИ с решение № 2153-21-67 от 07.03.2025 г. е отхвърлил жалбата срещу разпореждане № [ЕГН]/60 от 06.08.2024г., издадено от длъжностното лице в дирекция „Пенсии“ при ТП на НОИ – С.-град. Съображенията за постановяване на решението са същите: не е платен изцяло дължимият размер на допълните осигурителни вноски, и затова е зачетен доходът, върху който са платени авансови вноски.

Констатациите по протокола не са опровергават от събраните по делото доказателства, дори от удостоверение по чл. 87, ал.6 от ДОПК, издадено от ТД на НАП – С., че ЕТ „Т.Е.М. - Асен Стоянов“ към 12.03.2025г. няма задължения за данъци и осигурителни вноски. Съображенията за този извод са следните:

Декларираният доход от жалбоподателя чрез ГДД е:

За 2016г. – 31 200лв. (максималният осигурителен доход);

За 2017г. – 31 200лв. (максималният осигурителен доход);

За 2018г. - 31 200лв. (максималният осигурителен доход);

За 2019г. – 36 000лв. (максималният осигурителен доход);

За 2021г. – 25 971.24лв. ;

За 2022г. – 36 000лв. (максималният осигурителен доход);

За 2023г. - 21 781.92лв.

За 2024г. – до 18.02.2024г. – 2142.86лв.;

При този деклариран доход, дължимите суми за осигуровки са, както следва:

2016г. – 21.3 % от 31 200лв. – 6 645.60 лв.

За 2017г. – 22.3% от 31 200лв. – 6 957.60лв.

За 2018г. – 23.3% от 31 200лв. – 7 269.60лв.

За 2019г. – 23.3% от 36 000лв. – 8 388лв.

За 2021г. – 23.3% от 25 971.24лв. – 6 051.29лв.

За 2022г. – 23.3% от 36 000лв. – 8 388лв.

За 2023г. - 23.3% от 21 781.92лв. – 5 075.19лв.

За 2024г. – до 18.02.2024г. – 23.3% от 2142.86лв. - 499.29лв.

Не е спорно между страните, че авансовите вноски (върху минималния осигурителен доход) са били платени. По делото са представени доказателства за допълнително платени при годишно изравняване, както следва: За 2016г. - 3 631лв., 3836.20лв., 4039.20лв., 2019г. – 4 989.60лв., За 2020г. – 5 511.11лв., за 2022г. - 5 686.81лв., както и за платени през 2024г. общо 3710.67лв. по заявени корекции на дължимите осигурителни вноски за периодите 2015г – 2022г. в общ размер на 5 968.28лв. Сумата от 3710.67лв. очевидно не покрива допълнително декларирания задължения изцяло.

От представените ГДД за съответните спорни периоди и декларация обр. 6 от 2024г. е видно, че жалбоподателят при подаване на ГДД за съответната година е декларирал по-нисък размер на

задължението за допълнителните осигурителни вноски – вноските които са декларираны са минимум 3.5 % по-ниски от дължимите. По повод на тази грешка е подадена и декларация обр. 6 от 2024г., когато са декларираны допълнителны задължения за осигурителны вноски. Така на 24.02.2024г. с декл. Обр. 6, подадена до НАП е заявена корекция в размер на допълнителны 714лв. за осигурителны вноски за 2016г. Корекции на размера на декларираното задължение за осигурителны вноски предвид окончателния размер на осигурителния доход на същото основание със същата декларация са направены и за годините 2015г., 2017г., 2018г. – допълнително 714лв. за всяка година, за 2019г. – допълнително 882лв., за 2020г. – допълнително 817.28лв. , за 2021г. – допълнително 531лв., за 2022г. – 882лв. Общата сума на декларираните в резултат на корекциите допълнителны задължения за осигурителны вноски е 5 968.28лв. Жалбоподателят е представил доказателства за плащане по повод на тези корекции в размер само на 3 710.67лв., макар в платежното да е посочено като основание доплащане ДОО за 2015г. – 2022г., 3.5% по ГДД. Доказателствата за предходните плащания от жалбоподателя също не опровергават данните за общия размер на внесените от него осигурителны вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ и респ. за дължимите остатъци, коментирани по-горе.

Тези констатации не се опровергават и от заключението на изслушаното по делото вещо лице и представените удостоверения от НАП за липса на задължения на ЕТ за данъци и осигурителны вноски. Заключение на вещото лице в тази връзка е напълно необосновано и негодно да бъде ползвано, тъй като освен, че е посочило размер на дължимите осигурителны вноски, който не съответства на нормативно определения при рисковете, за които се е осигурявал жалбоподателя като самоосигуряващо се лице, неговата възраст и декларирания от него окончателен размер на осигурителния доход, вещото лице не е изследвало реално платените суми за осигурителны вноски. Вещото лице се е доверило на издадени удостоверения от НАП, че ЕТ няма непогасены задължения за осигурителны вноски, но не е съобразило, че задължението за осигурителны вноски, известно на НАП, е на база информацията, подадена от жалбоподателя чрез съответните декларации, а последната декларация е подадена две седмици преди искането за издаване на удостоверението. Подобно удостоверение няма отношение към спорния въпрос платени ли са дължимите осигурителны вноски, тъй като то се издава на база подадените от жалбоподателя декларации обр. 6 за съответната година, а тези декларации и в частност верността на декларираните с тях обстоятелства не са изследваны от вещото лице.

Във връзка с основния спорен въпрос по делото – размерът на осигурителния доход на жалбоподателя, който следва да се зачете при определяне размер на пенсията, по делото е изслушано заключение на вещо лице, което е дало следното становище за осигурителния доход на жалбоподателя: За периода 2000 – 2009г. осигурителният доход на жалбоподателят е в същите размери, които са възприети от пенсионния орган, съответно: 2000г. – 9 040лв., 2001г. – 10 470лв., 2002г. – 10 200лв., 003г. – 12 000лв., 2004г. – 14 400лв., 2005г. – 15 600лв., 2006г. и 2007г. – по 16 800лв., 2008г. и 2009г. - по 24 000лв. на година. За периодите 2010г. и 2011г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г. – според вещото лице осигурителният доход на жалбоподателят е в същите размери, които са възприети от пенсионния орган, съответно по 24 000лв. на година. за 2010г. и 2011г., 2012г., 2013г.; 28 800лв. за 2014г. и 31200лв. да 2015г.

Според вещото лице осигурителният доход на жалбоподателя за 2016г. – 2023г. е в размерът на декларирания от жалбоподателя със съответните ГДД окончателен осигурителен доход, както следва:

за 2016г. – 31 200лв.

За 2017г. – 31 200лв.

За 2018г. - 31 200лв.

За 2019г. – 36 000лв.

За 2020г. – 34150.92лв. - този доход е с пет стотинки по-нисък от възприетия от пенсионните органи и декларирания от жалбоподателя и очевидно е налице техническа грешка при посочване на цифрата на единиците за стотинките.

За 2021г. – 25 971.24лв.

За 2022г. – 36 000лв.

За 2023г. - 21 781.92лв. – това е доходът, възприет от пенсионния орган.

За 2024г. – до 18.02.2024г. – 2142.86лв.

Разлика между възприетото от пенсионния орган и становището на вещото лице има само по отношение на следните периоди: 2016г., 2017г., 2018г., 2019г., 2021г. 2022г., и 2024г., която се дължи на обстоятелството, че вещото възприема декларирания доход, без да изследва въпроса какво действително е платено като осигурителни вноски, стъпвайки само на издадени удостоверения от НАП, че ЕТ няма непогасени задължения за осигурителни вноски, а органите на НОИ приемат, че щом не са платени изцяло дължимите задължения (за периодите преди 2024г.), то осигурителният доход следва да бъде зачетен в размера, върху който са правени авансовите вноски, които са платени в пълен размер. За 2024г. основанието за незачитане на декларирания доход е допълнено с уговорката, че осигурителния доход ще бъде взет предвид в окончателен размер след подаване на ГДД и по нарочно искане на жалбоподателя.

На следващо място, както вече се посочи вещото лице е посочило размер на осигурителните вноски при възприетия от него осигурителен доход без да обосновава в резултат на какъв алгоритъм е получил тази сума, но тази сума не съответства на възприетия от вещото лице осигурителен доход и вида осигуряване, избран от жалбоподателя – от една страна и нормативно определения процент на вноската спрямо осигурителния доход – от друга. Дължимата вноска, при яснота на останалите параметри – осигурителен доход и вид осигуряване, се определя без да са необходими специални знания. Останалите отговори на вещото лице е безпредметно да се обсъждат, защото те са предпоставени от възприетите от него изходни данни, в частност от размера на осигурителния доход. Какъв осигурителен доход на жалбоподателя следва да бъде зачетен при определяне размера пенсията му е въпрос на приложение на материалния закон и на аритметични действия, за извършването на които не са необходими специални знания.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София-град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалба е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Решението на директора на ТП на НОИ е подробно мотивирано, в него са изложени ясни и конкретни правни и фактически основания за издаването му. Няма основания да се приеме, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Няма основания да се приеме, че актът е издаден при превратно упражняване на власт, т.е. че не е съобразен с целта на закона, която несъмнено е да гарантира упражняване на правото на пенсиониране, такова, каквото е уредено от закона и съответно на положения труд и осигурителния принос.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, спорът се свежда до това, дали

правилно е зачетен осигурителният доход на жалбоподателя и най-вече този за периодите след 2015г., за които се установява, че дължимите осигурителни вноски не са платени в пълен размер. Съгласно чл. 41 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, се установяват с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31 декември 2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. За времето след 1 януари 2016 г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. Разпоредбата на чл. 6, ал. 9 от КСО регламентира, че в общия случай окончателният размер на месечния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година въз основа на данните, деклариращи в справка към годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд "Пенсии" и за допълнително задължително пенсионно осигуряване и в размерите за фонд "Общо заболяване и майчинство" за самоосигуряващите се лица, които са избрали да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето, а този средномесечен осигурителен доход, съответно осигурителният доход за месеца се определя за самоосигуряващите се лица от дохода, върху който са внесени осигурителни вноски – чл. 70а от КСО. При тази правна рамка съдът приема, че приложението на закона от страна на пенсионните органи при определяне на осигурителният доход на жалбоподателя за периодите, за които е установено частично изпълнение на задължението за осигурителни вноски, противоречи на закона. Няма законово основание разбирането, че следва да се зачетете деклариращия осигурителен доход само когато дължимите осигуровки са платени изцяло, а ако ли не – да се зачетете само осигурителния доход, върху който са платени изцяло дължимите авансови осигурителни вноски. Разпоредбата на чл. 70а от КСО не разграничава задължението за авансови вноски от това за окончателните и общо урежда, че осигурителният доход се определя от дохода, върху който са внесени осигурителни вноски. Т.е. следва да се отчетат всички реално платени суми за осигурителни вноски (не само авансовите) и на тази база да се изчисли осигурителният доход на лицето. При частично изпълнение на задължението за плащане на осигурителни вноски осигурителният доход, който следва да се вземе предвид при определяне размера на пенсията ще бъде по-нисък от деклариращия, но няма основание да се приравнява автоматично на дохода, върху който са внесени изцяло авансовите вноски. Т.е. осигурителният доход трябва се определи пропорционално на всички платени осигурителни вноски – независимо дали платени авансово или след подаване на годишната данъчна декларация. По изложените съображения съдът приема, че жалбата е основателна, макар не на посочените от жалбоподателя основания – от една страна не се установи по делото, че доходът му преди 2015г.вкл. е неправилно зачетен, а от друга няма основание осигурителният доход да се зачетете такъв какъвто е деклариран, без значение дали са платени изцяло дължимите осигурителни вноски (дължими, не с оглед декларираното като

размер на осигурителните вноски от страна на лицето, а съобразно декларирания от лицето размер на окончателния осигурителен доход). Доказателства за платени осигурителни вноски в пълен размер за годините 2016г., 2017г., 2018г., 2019г., 2021г., 2022г. и 2024г. по делото не се събраха.

Независимо от това, по посочените по-горе съображения съдът приема, че размерът на осигурителния доход на жалбоподателя, който следва да се зачете при определяне размера на пенсията е неправилно определен. Оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна и следва да бъде уважена. По делото са представени доказателства за направи разноски в размер на 1800лв., от които: 1000лв. адвокатски хонорар и 800лв. за възнаграждение на вещо лице. На основание чл. 143, ал.1 от АПК ТП на НОИ – С.-град следва да бъде осъдено да плати на жалбоподателя разноски по делото в размер на 1800лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. С. от [населено място] решение № 2153-21-67 от 07.03.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставено в сила разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2025г. на Длъжностно лице в дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ - С.-град, с което е поправено разпореждане № [ЕГН] от 03.09.2024г.

Връща преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ - [населено място] да плати на А. С. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. В, ет. 4, ап. 60 разноски по делото в размер на 1800лв., от които на 1000лв. за адвокатско възнаграждение и 800лв. за възнаграждение за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

Съдия: